

er blevet overskaaret, ogsaa Amtskommunerne og selve Provinsen er blevet delt. Alle disse tidligere Enheder havde fælles Kasser, fælles Fonds, fælles Institutioner og ogsaa fælles Gæld. Hvorledes skal Gælden og Formuen deles? Hvorledes skal de Kommuner eller den Del af Provinsen, der er blevet berøvet f. Eks. sine Sygehuse eller andre lignende Anstalter, faa Erstatning for de saaledes lidte Tab? Hvorledes skal Afvandingsforholdene i Marskegnene ordnes, og efter hvilke Regler skal enten Sluser og Pumpeværker vedligeholdes eller oprettes? Hvorledes skal man sikre Beboerne i de overskaarne Grænseegne den dem tilkommende Ret til f. Eks. Fiskeri eller Rørskær i Søerne? Hvorledes skal man ordne Skatteforholdet for Personer, der har Bopæl saavel Nord som Syd for Grænsen? Hvorledes endelig skal man ordne Forholdene for Pensionisterne og for Krigsinvaliderne?

For at komme til Klarhed over disse Spørgsmaal er der i Begyndelsen af dette Aar blevet oprettet et midlertidigt sønderjydsk Kontor under Udenrigsministeriet. Gennem et nøje Samarbejde med de forskellige interesserede Ministerier og Administrationsgrene er det lykkedes at samle et meget betydeligt Materiale til Belysning af alle de ovennævnte Forhold. Da dette Materiale var blevet gennemarbejdet og Overblik derved fremskaffet over de forskellige Problemer, tilkaldtes sagkyndige, der foretog Rejser til Landsdelene for at tale med Beboerne og studere Forholdene i Marken. Endelig var det af Betydning at kunne regne med Bistand fra stedkendte Mænd, og det lykkedes som saadanne blandt andet at faa tidligere Minister H. P. Hanssen og Folketingsmand Holger Andersen.

Saaledes rustede er det altsaa, at vi paabegynder Forhandlingerne med Tyskland. Hvad angaar de Emner, der vil falde ind under disse Forhandlinger, er det for nærværende umuligt med Sikkerhed at udtale sig. Det er et Ønske fra begge Sider, at Forhandlingerne foreløbig skal være af en orienterende og forbedrende Karakter, og det vil i Øjeblikket først og fremmest være Opgaven at søge at komme til Klarhed over, hvilke Spørgsmaal der paa Grund af fælles Interesser maaske forholdsvis let vil kunne løses, samt hvori Vanskelighederne for visse andre Spørgsmaals Vedkommende ligger. Saa meget kan dog siges, at Forhandlingerne vil komme til at dreje sig om Spørgsmaal,

hvis hurtige Løsning er paatrængende nødvendig for at undgaa Utryghed hos de interesserede. Jeg skal eksempelvis nævne de vigtige Spørgsmaal om Udbetaling af Pensioner til forhenværende Embeds- og Bestillingsmænd samt af Understøttelse til Krigsinvalidler.

Formen for disse Forhandlinger vil blive den, at de føres under min Ledelse, men at jeg selvfølgelig i Lighed med, hvad der altid ved slige Lejligheder sker, tilkalder til Assistance saavel Embedsmænd fra Udenrigsministeriet som de sagkyndige, der har bistaaet Ministeriet med Sagernes Forberedelse.

Jeg haaber, at disse Udtalelser vil tilfredsstille saavel den ærede Forespørger som dette høje Ting. Jeg kunde selv have ønsket at gøre dem fyldigere, men som Forholdene ligger, tror jeg at handle rigtigst i at indskrænke mig til det her fremsatte.

Hvad angaar den sidste Del af det ærede Medlems Forespørgsel, vil jeg tillade mig at anmode min Kollega Justitsministeren, under hvem det deri rejste Spørgsmaal sorterer, om at ville besvare den.

Jeg vil blot i al Almindelighed udtale, at Udenrigsministeriet, saavel som de øvrige Ministerier, er interesseret i, at al unødigt Ophidselse ophører. Og jeg maa her sige, at jeg hælder til „Hejmdal“s Anskuelse, naar det i sit Nummer for 23. ds. skriver, at Hensigten med den tyske Pressekampagne er ikke „at afhjælpe Fejlgreb og Misgreb, som altid vil kunne forefalde i en vanskelig Overgangstid, men derimod simpelt hen at ophidse Stemningen mod Danmark.“ Saafremt man virkelig ønskede at ændre mulige Fejlgreb, havde fornævnte Presse den bedste Adgang gennem det ærede Medlem Hr. Schmidt til at arbejde med derpaa. Hvis det ærede Medlem vilde bruge noget af sin Veltalenhed her i Salen i Stedet for nede i Tyskland, vilde han, saafremt der virkelig er noget at klage over, bedre gavne den Befolkning, der har valgt ham ind i dette Ting, end han formentlig nu gør. Hans Standpunkt: ikke at ville anerkende den nuværende Grænse, forhindrer ikke, at Sagerne afgøres af den danske Rigsdag. Hvor grundløs og samvittighedsløs hele denne Agitation er, vil sikkert med al mulig Evidens fremgaa af de Meddelelser, Justitsministeren vil give dette høje Ting.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.